ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 Ἰανουαρίου 1920 Ξένης τῆς Δύσεως Αν. ἡλ. ὡρ. 7 λ. 27 Δύσ. 5 μ. 52

ΛΕΠΤΑ 15 | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1008 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.*

ΕΝΤΡΑΠΗΤΕ ΠΛΕΟΝ

Μαίνονται ἐν Ἀθήναις τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ μὴ δυνάμενα νὰ ἐξρωσιν ὅπλα διὰ τῶν ὁποίων νὰ πολεμήσωσι τὸν παμβενιζελισμόν, δημιουργοῦν θόρυβον καὶ χύνουν δάκρυα κροκοδείλων διὰ δθθεν βαρβαρισμοὺς ἀστυνομικῶν ἢ φρουραρχικῶν ὀργάνων εἰς ἄβρος πολιτῶν ἢ στρατιωτῶν.

Λαμβάνοντες ἀφορμὴν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπὸ τὸ περέμβον δημοσίευμα τοῦ ἄλλοτε ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ νῦν ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν προσδευτικῶν—κόμματος ἀπαρτιζομένου ἀπὸ 55 — 6 μέλη ἐν σύνολο—καὶ μολονότι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρακοπούλου γραφέντα ἀπεδείχθησαν ἐπισήμως ὡς ἀναληθῆ, ἤρχισαν ἐν τούτοις νὰ ἐκφενδοτίζουν τοὺς κεραυνοὺς τῆς γραφίδος καὶ τῆς γλώσσης των ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων τοὺς ὁποίους ὀνομάζουν τυράννους καὶ καταπατητὰς τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Ἀλλ' ἂν καὶ αἱ φωναὶ τῶν γνωστῶν πλέον τούτων κύκλων οὐδένα συγκινοῦσι καὶ οὐδενὸς τὴν προσοχὴν δύνανται νὰ προσελκύσωσι, διότι πᾶς γνήσιος Ἕλλην εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τί ὀφείλει εἰς τοὺς φιλελευθέρους καὶ τί ὑπόσταν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ὑπερασπιστὰς δθθεν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ τὰ ὁποῖα εἶχον οὗτοι καταρρακώσει. Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν ἀγανάκτησίν μας καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν διὰ τὰς ψευδολογίας τὰς ὁποίας συσσωρεύουσι καὶ τὰς συκοφαντίας διὰ τῶν ὁποίων προσπαθοῦσι νὰ παρουσιάσωσι ἀφελεῖς τινας, ἔχοντας τυχὸν τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νὰ εἶναι κρεῖσσοι.

Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν πρῶτον ἐὰν καὶ κατὰ πόσον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔχουσι δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦν περὶ λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ εἶτα ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἔχοντες ἀληθείας ὅσα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ὀργάνων των παρελαύνουν περὶ βανδαλισμῶν καὶ σατραπειῶν φαντασιώδη.

Διὰ νὰ ἔχῃ τις δικαίωμα νὰ ὑπερασπίζεται τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας — κατὰ τὴν στοιχειώδη λογικὴν — πρέπει νὰ μὴ ἔχῃ εἰς ἄβρος του καμμίαν κατηγορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν καταπάτησιν τῶν τοιούτων ἐλευθεριῶν. Αὐτοὶ οἱ σήμερον κοπτόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐθελοτυφλίας ἡς μᾶς παρουσιάζουσι πρόμαχοι, ἔχουσιν ἀπεμλήπτον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ παρελθόν των; Ἡ πρόσφατος ἱστορία μᾶς ἀπαντᾷ «ὄχι». Εἰς ὅλων τὴν ἀνθμὴν παρελθόντων μέχρι σήμερον ζωντανοὶ καὶ θὰ παραμένουν ἐπὶ πολὺ εἰσέτι αἱ τραγικαὶ Ἑλληνικαὶ νύκτες τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου καὶ αἱ Νεροντοὶ ἡμέραι τῶν ἀπαισίων Νοεμβριανῶν δανδελισμῶν. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας καὶ κατὰ τὰς μετέπειτα, καὶ μέχρις οὗ ἡ φωνὴ τῶν τυραννουμένων ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν φιλελευθέρων λαῶν προκαλέσασα τὴν ἐνεργὸν τούτων ἐπέμβασιν, αἱ θεωρίαι περὶ δικαιωμάτων καὶ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης εἶχον κατανήσει λέξεις κενὰ μηδεμίαν ἔχουσαι ἀξίαν.

Ποῖοι ἦσαν οἱ δράσται τῶν ἀνομημάτων τούτων; Ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες συνελάμβανον πάντα Βενιζελικὸν καὶ τὸν ἐτοφέκιζον ἄνευ δικαστικῆς ἢ τὸν ἔδαιρον μέχρι θανάτου; Ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔδαλαν χειροπέδας καὶ δεσπόμπυσαν καὶ ἐράπισαν καὶ ἔπτυσαν καὶ ἐκακοποίησαν ἀσπίλους πολίτας ὡς ὁ Μπενάκης, ὁ Κύρος, ὁ Κόρακας; Ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες παρεδίδασαν οἰκογενειακὰ ἄσυλα, διήρπασαν περιουσίας καὶ κατέστρεψαν πολυετεῖς ἐγκαταστάσεις ἐντίμων βιοπαλαιστῶν; Τοὺς γνωρίζομεν ὅλοι. Εἶναι αὐτοὶ οἵτινες παρουσιάζονται σήμερον ὡς ὑπερασπισταὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τὰς ὁποίας αὐτοὶ καὶ μόνοι κατεπάτησαν.

Καὶ ἀφοῦ τοὺς γνωρίζομεν καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ εἶναι οἱ δράσται τῶν ἀνοσιουργημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀληθὲς στέμμα διὰ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν ἔχουσι δικαίωμα, δὲν τοὺς ἐπιτρέπει αὐτὴ αὕτη ἡ ἠθικὴ τὴν ὁποίαν ἐποδοπάτησαν, νὰ ὁμιλοῦσι ὑπερασπιζόμενοι δθθεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τόσον ἀνατιμοῦν περιεφρόνησαν.

Ἐρχόμεθα τώρα καὶ εἰς τὸ ἄλλο ζήτημα, τοῦ ἂν ἀληθεύουν τὰ ὑπ' αὐτῶν διατυμπανιζόμενα καὶ λαμδάνομεν ὡς ἀφετηρίαν τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Δημητρακοπούλου, τὸ ὁποῖον τόσον πανηγυρικῶς ἤχεφεύσθη. Ὁ κύριος οὗτος, ὁ ὁποῖος δὲν συνεκινήθη ἀπὸ τὰς οἰμωγὰς καὶ τοὺς ἐπιθανατίους ρόγχους τῶν Νοεμβριανῶν, νομίσας ὅτι ἤκουσε μετὰ τὸ μεσονύκτιον φωνὰς διερομένου ἢ βασανιζομένου ἢ σφαζομένου ἀνθρώπου ἐν τῷ κρατητηρίῳ τοῦ φρουραρχείου, ἐξανέστη τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ σπεύσας νὰ ἴδῃ τὸν τυραννούμενον, εὑρέθη πρὸ ἑνὸς παράφρονος μανιακοῦ, περισυλλεγέντος εἰς δρόμους. Καὶ ἀφοῦ ἐπείσθη ἰδίοις ὄμμασιν ὅτι πρόκειται περὶ τρελλοῦ καὶ ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν τοῦ διατί ὁ τρελλὸς οὗτος δὲν ἐστάλη εἰς φρενοκομεῖον, δημοσιεύει τὴν πρωΐαν τὸν γνωστὸν φιλιππικόν του ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων, ὁ ὁποῖος ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίσημον διάψευσιν καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ κ. Δημητρακοπούλου καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας νὰ παρατάξωσι πύρινα ἄρθρα περὶ τυραννίας καὶ δικτατορίας καὶ ἱεροεξετασμῶν, χωρὶς νὰ ἀναφέρωσιν οὔτε ἓν συγκεκριμένον γεγονὸς ἐκτὸς τοῦ Δημητρακοπουλικοῦ, τὸ ὁποῖον ὡς εἴπομεν τόσον πανηγυρικῶς ἀπεδείχθη ψευδές.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νομίζομενοὶ οἰκόριοι οὗτοι, οἱ αὐτοκαλούμενοι φρουροὶ τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων πρέπει νὰ σταματήσωσι τὴν θρασύτητά των διότι ὁ Ἕλλην λαὸς δὲν εἶναι ἠλίθιος. Ἐὰν σήμερον μακροθυμῇ καὶ γελᾷ μὲ τὴν ἀφέλειάν των καὶ τὴν πανουργίαν των, ἔχει ὅμως καὶ ἡ ὑπομονὴ τὰ ὅριά της. Καὶ μὲ τὴν τακτικὴν τοῦ ψεύδους τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσιν, δὲν θὰ δραδύνῃ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ μερισνοῦσιν, θὰ εἶναι ὅμως τότε ἀργά. Ἂν δὲν ἐντρέπωνται τὸν κόσμον τὸν ὁποῖον ἀπατοῦν, ἂς ἐντραποῦν τοὐλάχιστον τὸν ἑαυτόν των.

Ο ΕΚΩΤΩΤΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Παρίσιοι. — Ὁ κ. Γκωβίν, σχολιάζων ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ πρίγκηπος Σίξτου τῶν Βουρβώνων καὶ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ κ. Καμπῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Κωνσταντίνου, παρατηρεῖ ὅτι τὴν 9ην Ἀπριλίου 1917 ὁ Σίξτος, ἐν τῇ συνομιλίᾳ του μετὰ τοῦ κ. Καμπῶν ὑπεστήριζε τὴν ἀντίθησιν, καθ' ἣν θὰ ἀπεστέλει ὀγκώδες σφάλμα ἡ κατὰ τὴν σιγμὴν ἐκείνην ἐνέργεια τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, διότι εἰ Σύμμαχοι, ὁ ἀτμοῦνιες αὐτῶν εἰς τὸν θρόνον του, θὰ διετήρουν καὶ τὴν ἀεθανότητα νὰ ἀμεφόβου. διὰ τὰς θυσίας των δι' Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἄνα θὰ ἦ ὁ δυνατὸν, εἰς ἀνάλογα, νὰ ἀπαιτοῦσιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κωνσταντίνου καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὅπω., διδόμενα εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὴν προσελκύσουν πρὸς τὸ μέρος των.

Τὴν 10ην Ἰουνίου ἐν ἑτέρᾳ συνομιλίᾳ του ὁ πρίγκηψ Σίξτος ἔφερε καὶ πολὺν τὸν λόγον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὁ κ. Γκωβίν παρατηρεῖ ὅτι, ἂν ἡ Γαλλία ἐπεσκεφθῇ τὴν θυσίαν ἐπὶ οἰονδήποτε τῶν συμμάχων τῆ, θὰ ἦ.ο τὸ ἴδιον, ὦ, ἂν ἔδοκεν νὰ ὑπογράψῃ ἐπανειδισιν εἰρήνην. Ἡτ ἀλλως τε εἰ αὐτὴν ἐνδεδειγμένον ἔστοτε ν' ἀφήσῃ τὸ ὑ; μι κρότέρους τῶν συμμάχων τῆ; νὰ συσιασθῶσιν ὅπω, ἐπιφαιτήσῃ αὐτὴ ἔναντι τῆς Γερμανίας, διαστεύσας κατ' αὐτῆς δλα, τὰ, συνάμει καὶ τὰ μέσα, ὅσα διαθέτει πρὸς ὑπεσπήκιν τῶν ἀσθενῶν συμμάχων.

Ὁ κ. Γκωβαὶν γράφει ἀιολούθω, ἐξαιρων τὸ ἐπιφαέ, τῆ, ἐκθρονίσεω, τοῦ Κωνσταντίνου:

«Ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος ἐξεθρονίσθη καὶ ἐξεκαθαρίσθη ἡ Ἀνατολή, ἤρχισν ἡ πινωεθρία τῶν Γερμανῶν. Ἐλπίσω ἐξαιρεῖῶ; εὐχαριστημένο, διότι συνετελέσαμεν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τὴν ἀπόσυρ τῶν Γερμανικῶν Βασιλιῶν τῆ; Ἀνατολῆς. Λυπούμεθα μόνον, διότι δὲν ἀνεδήφθη ἐνωρτεῖρον τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, ὅπερ ἀπέκηψε εἰς τὴν ἀπελευθέ(ωσιν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου ἐκ τῆ, βαρυνούσης ἀιδον ἀιεῖῆς. Πάντω; ὑπερηφανίσμ.ν τὴν ιιρὴν τῆ; Γαλλίας ἔναντι ἀπε ἀνορθώσαν κληγιαιῶν.

»Ἡ διατήρησ ς ἐεᾶλου τῆς Ἀψβουργείου ἀκεραιότητοι, ὑπὲρ τῆς ὁποίο, ἐνήργησεν ὁ πρίγκηψ Σίξτος, ἀνεπιθέτει ἀιοῦ.ὸω, πρὸς τὰ, συνθήκα;, ἃ, ἡ Γαλλία εἶχε συνομολογήσει μετὰ τῶν συμμάχων τῆ. Προσυπογράφοντες εἰ; τὴν τοιαύτην ἀτιιιηψ.ν θα ιδημιουργοῦμεν δια τὸν ἴδιον ἡμῶν χειρῶν τὴν Μεγάλην Γερμανίαν τῆ, Κεντριιῆς Εὐρώπης, θα κατεειπ.μεν ὀε ὑπὲ τὴν Πλωνιαν δαστεταγμένη, τὴν Βιμιαν κατεστεαμμένη, τὴν Γιουγκισιαυίν ὑ.ὀδουλον, τὴν Ρουμανίαν συνετειμμένη, τὴν Βιυγριαν ὠώιν καὶ τὴν Ἑλλάδ ἔμμαν τῶν θεῖῆ ων τοῦ Κάϊζερ Γουλιέλμου».

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ρώμη, Ἰανουάριος. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐασιγτῶνος ὁ ναύαρχος Σιμς, γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἀμεριιανικοῦ σόλου ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸν πόλεμον ἠ.ιόσθη ὑπὸ τῆς ναυτικῆς ἐπιτροπῆς τῆ, Γερουσο.ς, Ἐρωτηθὲν ἀιὸ τὸν ναύαρχον νὰ ἐφέρῃ τὴν γνώμη του ἐπὶ τῆ; ναυτι.ῆς πολιτι.ῆ, τὴν ὁποίαν ἠ ιολούθησεν ἡ κυβέρνησι, κατὰ τὴν περιοδὸν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Αἱ ὁμιλοῦσαι εἰς ἃ προεβῆ ὁ Σιμς ἐπὶ τῇ εὐιαιρᾳ ταύτῃ προκαλοῦν συγκίνησιν εἰ, διόκληρον τὴν Ἀμερι.ήν.

Ἐν τῇ καταθέσει του ὁ ναύαρχος Σιμς εἶπε: «Διετάχθην νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ αναλάβω ἐ.ει τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἀμεριιανι ὧν ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1917».

»Ἡ διαταγὴ αὕτη μοι ἔδοθη πρὶ φιρ.ιῶ, καὶ λα.ωτικῶς ἐν Οὐ.σιγτῶνι. Οὐδέ ιοτε ἔλοβον ρητὰς ὁδηγίας ἢ δηλώσε; περὶ τῆς ναυτι.ῆ, πολιτι.ῆς τὴν ὁποίαν ἔνδοιν νὰ ἀιολουθήσω. Ἐν τούτ.ις μοι ἔδοθη ἡ ἀιόλουθο εἰδοποίησι.» «Μὴν ἐπιτ.ἐπεις εἰς τὺς Ἄγγλους νὰ σύρουν τὸ κλινο ἐπασμα ἐπάνω τω». Δὲν ἀμόζει νὰ βγάλωμεν ἡμεῖς πρὸς ὄρελός τω; τὰ κάσιανα ἀιὸ τὴν φωτιά. Πολεμοῦμεν τοὺς, Γερμαν ὀ, ὅπω; θὰ ἀπολεμοῦσαμεν τοὺς. Ἄγγλους».

Ὁ ναύαρχος Σιμς δὲν εἶπε ποῖος τοῦ ἔδωκε τοιαύτας διαταγάς, ἀλλ' ἄφησε νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι δι' αὐτὰς ηὐδύνετο τὸ Ἀνώτατον προς.ιιιιον τοῦ Κράτου,.

Κατὰ τὴν ἐξ ὅσων ἤκουσαν τὰ μέλη τῆ, ναυτικῆς ἐπιτροπῆ, διέκριν τὴν ἀνάκρ.σιν, εἶπον δὲ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ζητήσουν ἀιὸ τὴν Γερουσίαν ὅπω; ἀνε τεθῇ εἰ; αὐτὰ εὐρυτέρα ἐξουσία καὶ δυνηθοῦν νὰ ἐπεκτείνουν τὸ ἔδαφος τῶν ἐρευνῶν των Ἰδίω; ὡ; πρὸς τὴν γενικὴν ἐιεξαγωγὴν τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἀκριβῆ ἔνιιιαν τῆ; εἰδοποιήσεω. «Πολεμοῦμεν τοὺς Γερμαν ὀ, ὅ ιως θὰ ἐπολεμοῦσαμεν τοὺς Ἄγγλους».

Πρόκειται νὰ ἐλθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Δάνελς. Ὁ ναύαρχος Σιμς θὰ ἐρωτηθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα λεπτομερῶς περὶ τῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας ἔλοβε παρὰ τῆς Ἀμεριιανικῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν τηρηθεῖσαν στάσιν ἀπέναντι τῶν Συμμάχων καὶ τὴν στάσιν τῆς Ἀμεριιανικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι αὐτῶν, καθ' ἣν σιγμὴν ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ ναύαρχος Σιμς κατηγορεῖ τὸν κ. Νέκελς καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διότι ἀνεμίχθησαν ἀιιμόνως εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκδηλοῦντες τοῦτω τὴν μεγάλην ἐμπιστοσύνην, ἣν ἔχουν εἰς αὐτ. ὁ, ὁ κ. Κατηγορεῖ τὸ Ὑπουργεῖον διότι δὲν ἠθέλησε νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ἐκεῖ ὅπου ἦσαν ἀναγκαῖαι καὶ προσέθεσε: «Ἡ ὁ σίκησις τοῦ ναυτικοῦ εἰσῆλθεν ἐ ουσίαν εἰς τὰς ἀγῶνε, ἐ ἐ.ειινε ἐὲ εἰς τὴν γνώμην τοῦτην ἐπὶ πολλοὺς μῆνα; μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου. Αὕτη ἐξησθένισε μεγάλω τὸ ἠθι ὀ τῶν πολεμιστῶν ἐν τῇ πολεμι.ῇ ζώνῃ δ ὰ τῆς δυσπιστίας, τὴν ὁ ιοίαν ἐπέδειξε πρὸς τὺ, ἀρχηγὸ ὺ; τοῦ στόλου».

ΔΙΑΤΙ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η παρισινὴ «Ὀπινιὸν» ἐξακολουθεῖ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἐγγράφων τοῦ Γάλλου Πρίγκηπος Σίξτου τῶν Βουρβώνων, οὐάνο, γνωσιὶ εἶναι ἡ κατὰ τ ἐαυ τοῦ 1917 ἀιιοστολὴ, ἀνε.τ-θεῖσα αὐιῷ ὑιὸ τοῦ σεινοῦ ἐξ ἀγχιστειᾶς συγγενοὺς τοῦ Γιιιιόρ.ιιιιόλίου; Καρόλου πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνη. Εἰ, τὸ φθίλιν τῆ, 11η; Ἰ.ουνιρίου (.ἡ) ἡ «Ὀπινιὸν» δημοσιεύει ἀποκαλύψεις τοῦ Πρίγκηπος Σξτ.ου, ἀφ ῳῶσα ιὴν ἐπελεῦσαν τῷ 1917 ἐν Ἑλλάδι μεταπολίτευσιν καὶ ἄλλα τινὰ ζητήματα τῆ, Ἑλληνικῆ; Ἀνατολῆς.

Ὁ Πρίγκηψ Σίξτος ἔγραφεν ἐν Πιορσί ις τῇ 10)23 Ἰουνίου 1917, ἀφοῦ συνηντήθη μετὰ τοῦ Ἰουλίου Καμπῶν. Τὸ ἔγγραφον, ἐν ᾧ ὁ Πρίγκηψ γράφει περὶ ἐ.ευοῦ εἰς τρίτον ιιρόσω.ον, ἔχει ὡ ἑξῆ.:

Σάββατον, 10)23 Ἰουνίου, 9.45'—10.45' π. μ.

Ὁ κ. Καμπῶν, ὁμιλῶν περὶ τῆς μελετωμένη; συμμαχικῆ; ἐπιθέσεω., ἐκφράζει τὴν λύπην τ υ ὅ.ι ἡ Ρωσσία δὲν πρόκειται νὰ παράσχῃ τὴν ὁδουσ ν βιήθειαν εἰ; τοὺς Συμμάχου;. «Ὁ κ. Ρωμαῖ, προσθέτει ὁ κ. Καμπῶν, φρονεῖ πάντοτε ὅι οὐ.ὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄ.ευ τῆ; μετοχῆ, τῆ; Ἰταλία , ἤιι; ἐὰ τοῦ πατρότ.ς, πλ.ρέει πολυὺς ἀφρὸ.ιιιιός; ἀνησυχῶν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ κ. Σινὶνο δ.ω; ἐπεθύμει νὰ ἐιιφανισῇ ἐιιὶ τὴν τοῦ Ἰταλικοῦ Κινοβουλίου μὲ πιήρει; τὴ; χέρα, καὶ διὰ τοῦτο ἠθέλησιν ἀφ' ἑνὸ; μὲν νὰ συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν συμμαχίαν, ἀφορῶσαν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δημιουργήσῃ τὸ τετελεσμένον γεγονὸς τῆ, κατοχῆ; τῆ; Ἀβανίας. Ἐν Μικρᾷ Ἀσ ᾳ δμω; αἱ Ἰταλικαὶ ἀξιώσεις ἦσαν ὑπερβολικαὶ καὶ εἰ, ὀὐ ιεμὴν ἠ.ιιιιήσιν νὰ φιιόσωμεν συμφωνίαν. Ὅσον ἀφῳ.ᾷ δμω; τὴν Ἀιβανίαν, ἐ εἰ ὁ κ. Σινὶνο ἐνήγησε χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς; συμμάχ υ, του, τοῦθ' ὅπερ δὲ ἔδεσε κα κὼς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν».

Ὁ κ. Κα ὠ ἐξηκολούθησε:

«Ἐν τῷ μεταξὺ συνέβησαν τὰ γεγονότα τῆ. Ἑλλάσος καὶ ἡ σύγχυσ; ἐπῆλθε πλήρη. Ἡ ποιτικὴ τῆ. Ἰταλία; ἐιιέμεινεν διάφορο; τῆ, ἰσχυῆ; μὲς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ σιάσι; τοῦ κ. Λόυ Γζω.ιζ εἰς πάσα τὰ; περιστάσεις ταύτα; ὑιῆρξεν εἶταν ἔδει ν' ἀναμένῃ τὴ ἐι τοῦ αὐιαρχικοῦ καὶ βιιιιου χαρακτῆρ; τοῦ. Ἀιιὰ, ὁιωσδήποτε ἡ Ἀγγλογαιιλικὴ ἑνότη; δὲν διεσιάσθη.

«Πιλλὰς δυσχερεῖα; καὶ ἀνησυχία; — ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Καμ ὠν — ἐμπνέει ἡ ἀλλοπρόσαλλος σσίσις τῆ; Ρωσσικῆ, ἀρ σωρινῆς κυβερνήσεω;. Ἀρκεῖ νὰ παρατηρηθῇ τὶ ἐιιρᾶεν ἡ Ρωσσία εἰ; τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα. Ἀ χιιῶ, εἰ Ρώσσοι ἀπέκρουσαν κάιαν ἰδέαν οἰασδήποτε ἀναμίξεω, εἰς τὰ, ἐσωτερικὰ; ὑποθέσεις τῆ; Ἑλλάδος καὶ ἐκθρονισεω; τοῦ Κωνσταντινου. Ἐδέχθησαν κατόιιιν τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Ζ νναρ. Ἤδη — δεια περίπου ἡμέρα μετὰ τὴν ἐκθρον.σ ν — ἐπινεύονται εἰ, τὴν παλαιὰν τακτικὴν ιιιν. Οἱ "Ἄγγλοι ἐξ ἀλλου δὲν ἐθέλουν ν' ἀκούσουν τὰν λόγον ιιιεν ιιιεν περὶ Θεσσαλονίκη;. Μετὰ μεγ σεῖ; δυσκολία;, κατωρθώσαμεν νὰ τ ὺ; πεισωμεν ὅπω; δεχθῶσι τὴν ἐ σρατεσιν τῆς Βιλκανιῆς. Ἐὰ τοῦ παρόντος ἀπ.σύρουσιν ἐκεῖθεν τὰ στρατεύματά τω», ἰσχυριζόμενοι ὅτι πρόκειται περὶ ἐκστρατεια , τὸ ἐν ἀπιδιδύσῃς ἀπιτέλεσμα καὶ ὅτι αὐυατοῦν οὐδεὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς μεταφορὰς καὶ τὸν ἐφοδιισμὸν τοῦ ἐν Βαλκανιῆ στρατοῦ.

»Εἰς ἐπίμετρον ὁ στρατηγὸς Σαράϊ ἀνέιιβε ηρὸ δεκαημέρου μίαν ἐπιχείρησιν, ἀιολήσασιν εἰς ἥτεα».

»Ἡ ἐκθρόνισις τοῦ Β σιλέω. Κω σιαντίνου συνοιόν νω δη ιιιιιιγήσῃ κατάστασιν πραγμάτων δύσκολον. Ἤδη, ὅτε ὁασσιηρίζομεν τὸν κ. Βενιζέλον, ἔχομεν ἀναιιάβει ἔναντι αὐτοῦ ὑποχρεώσει, οἱ.ινά, οὐ μόνον μὰ; εμποδίζουσ. νὰ ἐνεργήσωμεν ἐλευθέρω;, ἀλλὰ μὰς ἀναγκάζουσιν ἐπίσης νὰ ιναρχωμεν ὠ, φίλοι ἔναντι τῆς Ἑλλάδος.»

Ὁ Πρίγκηψ.— Τοῦτο ἀκριβῶς εἶπον εἰς τὸν κ. Λόυ Ζὼρζ τὴν 10)23 Μαΐου, πρὶν ἀποχωρήσῃ ἡ ἐπιιβεσις τοῦ κ. Ζινναρ.

Ὁ κ. Καμπῶν.— Τί θέλε ε νὰ γίνῃ; Πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψι ἡ Κοινὴ Γνώμη. Διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ δρόμου δὲν θα ἦτο νοητὴ ἡ διατήρησις τοῦ Κωνσταντίνου ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Θ.ένου.

Ὁ Πρίγ.ηψ.— Καὶ ὁ κ. Λόυδ Ζὼρζ μοὶ διετύπω.ε τὴν ἴδιαν παρατήρηση. Ἀλλ, τῷ ἀπήντη , ὅτι ὁ λαὸς ἠζίωσεν ἐ τονον ὀρθὸν ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν βολοσνιῶν τῆς 18ης Νεαρβίου. Σήμερον ὅμως ὁ λαὸς ἀντιλαμβάνεται σαφῶς, ὅτι ἄλλα σοβαρότερα συμφέροντα του διακυβεύονται.

Ὁ κ. Κα μ ὠν.—Ναὶ, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο. Ὑπάρχει συγκεκριμένος τὸ ζήτημα τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυε λέγων ὅτι εὐθείαν ἐπιθεσιν ἠθέλετο ν' ἀναλάβῃ ἐφ' ὅσον δὲν ἤτε θέβαιος ὅτι θὰ θὰ προσβάλλετο ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Βασιλέω; Κω σιαντίνου. Τώρα;... ἐγένετο πλέον. Ἀλλα δια νὰ ἐπανέθωμεν εἰς τὸν Βενιζέλον ἤθετε ποῖα; δυσχερειῶδ.ναι τα προκύψω.σι.

«Κατελάβομεν τὴν Πιέσξαν. Οὐχὶ ἡμεῖ , τὸ Ναυτικὸν ἔθωκε τὴν πρὸς τοῦτο ἐντολήν. Εἶ, ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ μετεβῆ νὰ κατελάβῃ τὴν πόλιν ταύτην ὅτου ἤλθ οἱ Ἰταλοὶ εἶχον ἐγκαταστασθῆ καὶ ὅπου εὑρίσκονται βενιζελικὰ στρατεύματα. Ἔ, λοιπὸν δυνάμεθα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ν' ἀναμένωμεν ὅτι τὰ βενιζελικὰ στρατεύματα θὰ βιλθοῦν κατὰ τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί θὰ πράξωμεν ἡμεῖς; Λέγεται ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἔχουσιν ἤδη φ.χρονῆσ καθ' ἡμῶν.»

Ὁ κ. Κα ὠν πρόσθη ἐν ἀπολούθως;

«Σὺ; ἐξίθεμα ἤδη τὴν κατάστασιν ὠ. ἔχει. Οἱ Πρωθυπουργοὶ θὰ συνέθουν ἐκ νέου κατ' αὐτὰς. Τὴν Ρωσσίαν θ' ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ κ. Μαλλάκω;. Οἱ πολεμικοί μα; σκοποὶ δεον ν' ἀνάθεω.ηθοῦν δεδιμένου ὅτι ἡ Ρωσσία μετεβάλε ρίζικῶς τακτικὴν παρατηθεῖσα ἤρὸ παντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλ' ἡ ἀναθεώρησις θὰ ἐνεργηθῇ ὅπω; ἤιιιιέ; ἐπιθυμοῦμεν. Ὄχι ὅ τω; ἐπιθυμοῦν οἱ Ρώσσοι.»

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ & Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἀνκύτων.— Πλέεται ἐφημερίδες ἡ χισα λίαν ἔντονον ἀφήγορφίαν σχετικὰς με τὸ Τουρκικὸν ζήτημα καὶ τὴν τύχην τῆς Κω)πόλεως. Οἱ ἀρθρογράφοι τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται ὁ «Μαγγεστριανος Φύλαξ» καὶ ἡ «Πὶλ Μὶλ Γαζέτ», δημοσιοῦν μάλιστα σειρὰν ἄθρων συνιστώντες τὴν τιχίζαν τῶν Τούρκων ἐκδίωξιν ἐξ Εὐρώπης.

Μεγάλην ἐνδιαφέρον προκαλεῖσιν ἐπίσης δημόσιατον ἀ θρον τῆς «Νέας Εὐρώπης» περὶ τῶν ἐκ τῆ, διατηρήσεως τῆ; Τουρκίας ἐν Κωνσταντινουπόλει δυνατόιιων νὰ προκύψουν κινδύνω.

«Θὰ εἶνε ββαίως ἐντεταγμένη δια τὴν Ε ω ρ, λέγει ὁ ἄρθρογράφος, ἐὰν τὸ ἔργον τῶν ἀρχηγῶν τῶν λιχτρικῶν συμμαχι

ΔΕΛΤΙΑ

Η ΑΝΑΙΔΕΙΑ

τῆς ἐν Μιτιλήνῃ.... ἀντιπολιτεύσεως; μὴ δυναμένη νὰ χωρέσῃ εἰς τὰς στενὰς στήλας τοῦ ὀργάνου της, ἐκαινοῦ. ἀπ' αὐτῶν καὶ θορυβεῖ ἀνὰ τὰ καφενεῖα.

Αἱ σκηναὶ τῆς ὁποίας ἐδημιούργησεν ὁ ἐπὶ τῆς Ὕλης κύριος ἀπὸ τὴν θορυφόλογον, ἀσόφων καὶ ἀνεπιστήμονων τινῶν, δὲν μᾶς ἐκπλήττουν· εἶναι ἀκριβῶς ὅ,τι ἠδύνατο κανεὶς νὰ περιμένῃ ἀπὸ αὐτούς.

Ἐν τούτοις εἶναι νόστιμα αὐτὸς ὁ κ. τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστοὶ αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι, μὲ τὸν φυγοστράτους ποῦ ἀνακαλύπτει. Εἰς τὸ «Πάνθεον» ἀπεκάλει τοιούτους, ἀνθρώπους ἄτινα ἀπολυθέντας κατόπιν ἐξετοῦς καὶ πλέον ὑπηρεσίας. Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» δὲ χρησιμεύει, κατὰ τὰ γραφόμενα του, διά... ν' ἀπαλάσσωνται ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑποχρέων.ν οἱ συγγενεῖς τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ «Ἐλ. Λόγος», μόνος αὐτός, εἶχε πάντοτε μόνον ἕνα συντάκτην ἀπεισαισμένον, ἐπί τι δὲ διάστημα καὶ κανένα, ἐνῷ ὁ νόμος τῷ ὁδεῖ δικαίωμα διὰ δύο. Τέσσαρ καιρὸν ποῦ ἡ κατάστασις ἦτο ἐμπόλεμος, οἱ ἀπεσπασμένοι δὲν ἦσαν συγγενεῖς κανενός, ἀ' τώρα προσελήφθη, ὦ, ἀπαραίτητος, συγγενῆς τοῦ κ. Σαφναίου εἶναι τοῦτο περὶ ἐργων ἢ ἄδικον; Οἱ συγγενεῖ, τοῦ κ. Σ. ἀφναίου δὲν πρέπει νὰ ἐργάζωνται; Ἂς μὴ νομίζῃ ὅμως ὁ κ. ἐπὶ τῆς Ὕλης ὅτι ἀπαντῶμεν εἰ. τὸ ἀτομόν του, ἀπαντῶμεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἐνώπιον τῆς ὁποίας μᾶ, συκοφαντεῖ.

ΑΞΙΟΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΣ

κατὰ τὸ προχθὲς.νὸν ἐπεισόδιον τοῦ «Πανθέου» εἶνε ἡ ἀπόστασις ἡ χωρ ζοῦσα τὰς περὶ ἀξιοπρεπείας, καὶ καθήκοντος ἀντιλήψεις τοῦ φιλελευθέρου δημ.σ.ου ὑπαλλήλου καὶ τοῦ αὐτοκαλουμένου ἀντιβενιζελικοῦ. Ἀλλὰ διὰ τὸν τελευταῖον τ.ύτον νομίζομεν ὅτι ἐχ.υν τὸν λόγον οἱ ἀνώτεροί του. Θὰ συνιστῶμεν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐστυνομίαν νὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει τὰς ἀπειλὰς τῶν προχθὲς; φονοσ.ούτων, ἀ' ἠδυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ἐπικίνδυνα μειονομνέα ἄτομα.

Δραστόμεθα ἐν τέλει τῆς εὐταιζίας νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν ἀξιότιμον ἀντιπολίτευσιν, διότι διὰ τῆς διαγωγῆς της μᾶ, ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου νὰ τὴν ἐξασκεδζωμεν καὶ ν' ἀσχολούμεθα συχνὰ μαζὶ της χιρεκτηρίζεται μόνη της τόσον εὔμορφα!

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῶν Συνεργατῶν, ἀντὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἀριθμον τοῦ ὑπ' αὐτῆς δημοσιευθ.ντος τηλεγραφήματος περὶ ἀνακλήσεως ἡλικιῶν ὦ, τὴν ἐπροκαλέσαμεν, ὁμιλεῖ π.ρὶ ἄλλης ἐφημερίδ.ος καὶ ἐκτρέπεται κατὰ τὴν συνήθειάν της εἰ, ὕβ.εις! Ἀλλὰ πῶς να παρουσιάσῃ ἡ δυσυχὴς ἀριθμὸν τηλεγραφήματος χαλκευθέντος σκοπίμω, εἰς τα γραφεῖα τη ;...

ΞΕΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ

τὰ φοιδρ.λογήματα ἐν τῇ φιλετάτῃ συναδέλφῳ διὰ τὸ ζήτημα τῶν περισσευμάτων. Χθὲς ἐγράφησαν πάλιν δσα καὶ προχθές.

«Δὲν ἐσχολιάσαμεν, γράφει. ἡ σὺν ἀσόφ.ρ, τὸ δεύτερον μέρ.ς τοῦ ἀ.ρ.ου τοῦ κ. Κυριανοῦ, διότι γ.ωρ.ζομεν ὅτι τὸ πασὸν δὲν εἶναι δυνατὸ (!) νὰ καθορισθῇ εἰοὲτι ἐπακριβῶς(!), πρωτ δὲ ὅσαν μία ἐα σμὸς ἄ.ῃ μᾶ, λέγῃ ὅτι περισσεύουν ἀ·όμη «τολλὰ» καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πόλεων· αἱ κοινοτήτων τῆς νήσου νὰ πισεύσωμεν τὴν ἀρχὴν τι.δῆν !»

"Ἐχ.υν ἀνάγκην ἄ.ά γε σχολιον τὰ ἀνωτέ.ω;

Ἐὰν ὁ κ. Κυριανὸς ἀντιπρ.σω.εύῃ τὴν ὑπιθ.ρν καὶ βαρύνῃ ἡ γνώμη του, ὡ: ἔγραφε χθὲς, διατί ἡ συνάδελφος νὰ μὴν ἀποδεχθῇ τὴν γνώμην του, τὴν ἐ ἐφαζομένην εἰς τὸ β' μέρος τοῦ ἄ.ρ.ου, γνώμην ἄλης τῆς ἐπιθ.ρ.ου, καὶ αὐτὴν, μὴ πιστεύοντος εἰς τὴν ἐπ'σημονάχ.ην ἀλλ' ἐπιμένοντος νὰ γνωσθῇ τὸ ποσὸν τῶν περισσευμάτων διὰ νὰ γνωρ.σῃ τὰς ἀναλογίας καὶ ἀποφανθῇ κατόπιν;

Ἐὰν πάλιν δὲν ἀντιπροσωπεύῃ παρὰ τὴν ἰδίαν του γνώμη, διατί θέλει ἡ συνάδελφος νὰ δσ.σσθῶμεν ἡμεῖ; τὴν ἄλλην γνώμ.ν τοῦ διπλῆν ἔχοντος τοιαύτην συνεργέτου τη;, τὴν ὁποίαν ἀπ.δέχεται καὶ ἀ.ε.η, καὶ κ.ὶ μὴν ἔ.ε.θα σύμφωνοι μὲ τὴν ἰδ.ν μας γ.ώ.ην τὴν ἀνδ.δοθεν ἀφοσ.ρεῖσαν ἐν τῷ ζητήματι, τὴν ὁποίαν ὁ.ὐ.ὁπ.τε ἠ νήσ.ν εὐ.ὲ. ἠ.ελήσαμεν πατὲ νὰ μεταβ.ίωμε, τὴν ὁποίαν καὶ πρ.σ.κε ὑρ.σαν ἐπισήμω; τόσον μεγάλαι κοι.ὁτ.ητε ; Διατί νὰ μὴ μεταπεισθῇ καὶ συμφωνήσῃ αὐτὴ μὲ τὸ.ς ν.λόγ.ρ γνώμας, αἱ ὁποῖαι βιαρύνει.ν ὡ; ὀγκολίθοι, ποτὲ ζητεῖ νὰ δ.ρυσθῇ ἀπέναντι μιᾶ γνώμης ποτε τοῦ ἑνὸς καὶ ποτε τοῦ ἄλλου ἀτόμου;

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ ἐν Σμύρνῃ Πανεπιστήμιον

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πολίτης ἐπέβαλε τὴν παρελθούσαν ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἱδ.ύσεως Πανεπιστημί.ν ἐν Σμύρνῃ ἐκ τῆς ἐκ δύο ἑκατομμυρ.ων δωρεᾶ: τοῦ κ. Σταύρου Παλαντζῆ, κατ.βιητέα; εἰς τέσσαρας δόσεις.

Ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὴν Παμμακεδονικὴν

Ὁ π ωὐπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀπέστειλεν ἐκ Παρι.ῶν πρ.ὸς τὸν Π.όεδρον τῆς Παμ. Ἑνώσεως κ. Ἀμμανίτην τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἐκ Παρισ.ῶν:

Παρίσιον 29 Δεκεμβρί.ν 1919

Κε Πρόεδρε

Θερμότατα εὐχαριστῶν ὑμᾶ διὰ τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἐξ ὀνόματος τῶν Μακεδονιστῶν ἐν Λέσβῳ πρ.σαύγω, μοὶ ἀπευθύνετε ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑ.ορτῇ μου, παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε πρὸς πάντας τούτου, τὰς θ.ερμ.ὰ.ς εὐχαριστίας μου διὰ τὰς εὐχὰ; των.

Μετὰ φιλτατ.τάτων αἰσθημάτων

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Θορυβώδεις σκηναὶ ἐν τῷ «Πανθέῳ»

Προχθὲ, περὶ τὴν 11ην τῆ; νυκτὸς ὁ κ. Ἠ.. Ἠλιάδης, τοῦ «Ν. Κήμυκος», μετὰ τοῦ κ. Γ. Κεχαγιᾶ, νομαρχιακοῦ ὑπαλλήλου, καὶ τινος ἄλλου, εἰσελθόντες εἰ; τὸ «Πάνθεον» ἠχησαν νὰ ὕβρίζ.ων αὐ.ὁκλητ.ς τὸ, παρακαθημένους τινὰ, τὸ; βουλευτὰς καὶ κάθε τι ποῦ δὲν ὡμολόγει τὸ «πιστεύω εἰς ἕνα Κωνσταντῖνον». Δημόσιο; ὑπάλλη.ος, ἀνίγων τὴν ἀγανάκτισ.ν του, ἠτομάσ.ν ν' ἀποσυρθῇ, εἰπὼν ὅτι ἐν ἡ θέσις του τῷ ἐπέτρ.ε.ε νὰ πολιτικολογῇ δὲν θὰ τὸ; ἄφινε χω.ὶς τὴν πρέποσ.αν ἀπάντησι· τότε ὁ κ. Κεχαγιᾶ; ἠχησε νὰ φανάξῃ «.ἐ ἐγὼ ὑπάλληλο; εἶμαι καὶ εἶμαι ἀντιβενζελικὸ, τὸ λέγω καὶ δὲν φοβοῦμαι κανένα, διότι πέρασε ἡ ἐποχὴ ποῦ σὰ ἠνεχόμεθα· τώρα ἔχομεν μαγκοῦρε». Ὁ κ. Ἠλιάδης ἐξηκολούθει νὰ φωνάζῃ ἐπίσης, ζητῶν νὰ ἐπιβάλῃ σιωπὴν εἰς τὸ; ἀπακαθημένου; τοὺ καὶ ὕβ.ιζων αὐτοὺ; ὡ; φυγοστρ.τους καὶ προδότας.

Ἀιμενικὴ κίνησις

Κ.τέλεσσε χθὲ, εἰ; τὸν ἐμένα μας ἐκ Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑνοῦν», ἀποπλεύσ.ν εἰ; Λήμνον. Ἀπέπλευσαν δὲ πλέοντ.ι τοι φόρτ.ν μὲ π.ὸσφυ.ὰ; πολιτιστοῦντα; εἰ; τὰ, ἐνάντι πατρίδ.ς των.

Ἀωρεὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου

Ἡ ἐκ Πλωμαρίου οἰκογένεια τοῦ κ. Πιν. Ἀντωνίου προ.ίφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει μας Ἀσύλου δ.αχμὰς 1000, εἰς μνήμην τῆ; ἀειμνήστου θυγατ.ός των Πηνελόπη.

Ἐπίσης οἱ ἐνταῦθα ἀδελφοὶ Κουρουλῆ δοχμὰ; 75 εἰς μνήμην τῆς ἐξαδέλφης των Ἀρτέμιδος Θ. Μοσχάτ.ν.

Ἐπίσης ἡ Κυνόπε Πουχγτίου προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐ.ιτοῦ Ἰδ.ήματο; δραχ. 100 καὶ ἑ ἔρας 100 ὑπὲρ τ.ῦ Γυναικολογικοῦ Νοσοκομεί.ου.

Σύσκεψις Ἀδραμμυττηνῶν

Προχθὲ; ἐσκέφθη; συνῆλθον ἐν τοῖ; Γραφεῖο; τῆ; Παμπ.ι.ρισ.ατικῆ; Ἑνώσεως τὸ ἐκ τοῦ Ἀδραμμυττηνοῦ κόλπου κατ.γόμενοι καὶ συνεσκέφθησαν περὶ τοῦ ζητήματό; των.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τ.ν πρόεδρον τῆ; Κυβερνήσι.ς κ. Βε.ιζέλον τὰ ὑπὸ τῶν Κυβερνησ.ῶν Μεγ. Βρετ.ανία, Γαλλία; καὶ Ρωσσ.α, ἀπ.σταλέντα ἔγγραφα π.ὸ ἑ.τῶν, ἵνα βοηθήσωσι τὸ ἔ.γον του ἐν τῇ Δ.ασέψει π.ὸς ἀπολύτρωσ.ν ἐ.ύτῶν.

Διορισμοὶ

Δ.' ἀποφάσεως τῆ; Γενικῆ; Διοικήσεως διορίσθη ὡ; ἀ.ιδιόρ.ς τῆ; Κ.ι.ότητος Σ.γρίου ὁ Χουσ.ὶ Τσα ὁ, Μαμεὶ, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Μ. Ἀρτέμη.

Ἐτέσηφ.ιδόδορος τῆ; Κοιν. Πτερρὸν.τος ὁ Δ. Πιδατέλλη; σύμβ.υ.ος δὲ ὁ Χιβοὺς Σ.ε.ε καὶ πρόεδρος τῆς Κοιν. Βοσ.ιέων ὁ Εὐστρ. Πανιαζῆ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἥρῴου

Ὑπὲρ τ.ῦ Ἡρῴου προσέφερον ἡ Ἐκκ.ησιαστικὴ Ἐπιτ.οπὴ Ἀγιάσου δραχ. 500, ἡ Κοινότη; Μ.σαγροῦ δραχ. 200 καὶ ἡ Κοινότη; Πουχγτίου δραχ. 100.

Δημοπρασία δι' ἐκλογικὰ εἴδη

Διὰ τηλεγραφικῆς διατυφῆ, του τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐντέλλετ.ι πρὸ; τὸν Νομάρχην Λέσβου ὅπως προκηρύξῃ δημοπρασ.ὰν δυ.ὶ τὴν προμήθειαν ἐκλογικῶν εἰδῶν τὴν 1ην Φ βρουαρίου ἐ.ἔ. Τα εἴδη ταῦτα εἶνα.ι τὰ ἑ.ῆ.: 9.000 κα.ποδόχων κιβωτίων, 30.000 ψηφ.ῶν, 55.000 σ.ικκιδίων λευκῶν, 56.000 σφ.ι. μενῶν, 64.000 σφαι.ι.ιδοχ.ειῶν, 48.000 κλεί.ο.ων, 19.000 ῥαβδων, 7.000 ἀβάκων, 6.000 ἀβαλῶν καὶ 55.000.000 σφαιριδίων.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας δίδονται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον ἐν τῷ κατασήματι τῆς Νομαρχίας.

Ἡ δίκη διὰ τὸ Ρούσελ

Ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ἤρξατο ἡ ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων ἐπιτελῶν πρατωθεῖσα μόλις προχθὲς ὅτε κ.ὶ ἤρξατο ἡ ἀγόρευσις τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτ.όπου κ. Κουνδούρου.

Οἱ κατηγορούμενοι, διὰ τῆς ἀπολογίας των ἰσχυρ.σθησαν ὅτι ἐ.ὐβλόω; ἀνειλ.χθη τὸ Ἐπιτελεῖον εἰς τὴν πολιτικὴν ἐ.ὲς εἰ, τοὺς συνδέσμους τῶν ἐπιστρ.ά.ων καὶ ὅτι οὐδὲν ἐπ.ᾶξεν ἢ τὸ καθ.ῆκόν του.ιοῦ; τὸ ἐπιτ.ᾶξ τῶν ἀ.ωτέρ.ων του δη'; τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιρρίπτουν ὅλην τὴν εὐθύνην.

Ἐκ Μανδαμάδου

Γενομένων χθὲ; ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβ.υ.ίου τ.ῦ καλλίστου παρ' ἡμῖν Σωματείου Σύλλογο; Κυρι.ῶν κα Δεσποινίδων «Ἡ Ὁμόνοια» ἐ.ε.ὶ ἐγήσαν: Πρόεδρο; ἑ.ν. Ρόζα Ἐμμαν. Μουζουρέλλη ἰατρο.ῦ, Γ.ραμματεὺ; ἡ Δ)ί.ς Ὄλγα Κωνσταν.ίνου, Ταμία; ἡ κ. Μαρίκα Παπαποδόπουλ, Σύμβουλο.ι ἡ Δ)ίς Ἀνδρονίκη Π. Κυμίλη, ἡ κ. Χυουὴ Δ. Γεροντέλλη, αἱ Δ)δες Εὐ.ιν.ία Γ. Ε. Π.ασ.ευεύτ.ου, Ἀσπὶ.ὰ Δ.μιρτσῆ, Σαπφὼ Παπαδιάννου καὶ Μυρσίνη Ἀνιω. Ἀρβ.ανιτάκη. Εἰσ ράκτωρ ἡ Δ)ίς Ἀθανάσια Χ' Γιαννίκου.

Τῇ 20ῇ Ἰ.ουαρίου 1920

Συγχαρητήριον

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον Ἐπαμ. Παλαιολόγον ἀνταλλάσσοντα ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς χριστοβρίτου δεσποινίδος Ἀντιγόνης Κοββαλίκα, εὔχομαι γοήγορα τὰ στέφανα του γάμου.

Σταῦρ. Κουερῆς

Γνωστοποίησις

Τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νικολάου Κυπρίου δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ ἐμπορευμάτων δι' ἀτμοπλοίων ἐναντίον τῶν κινδύνων τῆ; θαλάσσης, ναρκῶν, τορπιλῶν καὶ κλοπῆς δι' οἱονδηποτε μέρος καὶ μ.ερ.ῆν ἀβ.ρίαν παρὰ τῷ ἐν Ἀνδόῃ Ἀγγλικῷ Λόβῃ μέσον τῶν ἐν Ἀθήναις κ. Ἀ.ελφῶν Δ.ένου καὶ Σα Ἰωνες ἀνεγ.ρίσθησαν ἐπισήμω; ἐν Ἑλλάδι δυνάμει Β. Δ ατάγματος, μὲ ἀσφ.ίστρα λίαν ἐπωφελῆ.

Εὐχαριστήριον

Φίλεων ἐξ εὐγενοῦ.ῆ.ος, ἐ.φ.ίζω τὰς ἀπείρου εὐχαρισ.ίας μου πρὸς τὸν κ. Δ. εὐθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Πρ.. Νοσοκομεί.ου διὰ τὴ φιλόστ.ργον ἐνδιαφέρον του καὶ τὰς μυρία; περιποιήσεις κατὰ τὸ διάστημα τῆ; ἀσθενεία; μ.υ, ἐπ σης ἐὲ καὶ πρὸς τὴν εὐγενστάτην ἀ.χουσ.ὸν ὁμόν Δδα Ἑλένην Ἰω.ἀνου.ά.ιν ἐναγρυτενηθεῖσ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. Ἐθαύμασα τὴν πεῖραν τη; καὶ τὰς εὐρεῖα; γνώσεις τη; ὡ, νὰ ἐμ.ρ.κειτο περὶ ἐπιστήμο; ἰατρ.ῦ. Ἐπὶ τῇ εὐ.ιρ.ᾷ ἐὲ ταύτῃ προσθέτω καὶ τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὸ διαγνωστικὸν τοῦ ἰατροῦ τοῦ εἰρημένου ν.σοκομεί.ου κ. Ρεπάντητοῦ ἐκτ.ν θε.ά.αντος τῆ; ἐπιστήμης.

Ὁ εὐγ ωνὼν Νομοκτίστ.ρος

Ἀθανάσιος Ραφαὴλ

Χορεσπερὶς ὑπὲρ τῆς Φιλ. Ἀδελ. Κυριῶν

Ἡ Φ.ότ.ωος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν δ.δε.τ.ὸ πρ.σεχὲ Σάββ.τ.ν ἐν Φ.βρουαρίου ἐ.ἔ. τὸν κ.ήσιν αὐ.ῆ; χορὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Πανθέου» πρὸ. ὄρεξ.ος τῶν πτωχῶν τη.

Ἡ διορ.νίσ.ου τοῦ χορ.ῦ ἀνετέθη εἰ; τὸ, κ. κ. Πανγ. Φ. Κ.μπ.ύη, Β. Ν. Κομπᾶ, Π. Β. Μίνδραν, Σταμ.ά.ν Σαμάτ.ν, Π. Α. Γεωμάνην, Ἀθ. Μ.τίνον κα Ἀθ. Μητ.ελλ. ν τῇ συναρ.ῇ τῆς Διοικητικῆ; Ἐπιτ.οπῆ; τῶν Κυριῶν.

Εὐχαριστήριον

Μόλι; συνεπόνεσ; ἐκ τῆ; πληξίσης ἡμᾶ συμφ.ά.ε.ε διὰ τοῦ θανάτου τῆ προσφιλοῦς ἡμῶν *Ἰουλίας*, καθηγόν.ας; θεωροῦμεν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐ.φ.ίσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστ.ία; μας ἀρὸς τοὺς παρακαλο.ῦ.ο.ν.ας τὴν ἐφαρμὰν τοῦ ιεκροῦ οὐτῆ, πρὸς τοὺ; συλλυπηθέντας ἡμᾶ καὶ πρὸ; πάντ.ς τοὺ; ὁ.ασ.ήσ.ητ.ς ἐκδηλώσ.ντα; συμπ.ε.οχὴν εἰς τ.ι βα.ὺ πένθος μας.

Ἐν Πλωμ.ῷ (Γέρας τῇ 23)1)920

Ἡ πενθοῦσα ο.ικογένεια

Δ. Κουκέλη

Χορευτικὴ Σπερὶς

Τὴν ἐσπέραν τ.ῦ Σ.ῥβ.τ.ν 25 τρέχ. ἐν τῇ εὐρεῖᾳ καὶ φωτολούσῃ αἰθούσῃ τοῦ «Ἀλκαίου» δ.δετα μεγάλη χορευτικὴ ἑσπερὶ· μὲ μουσικὴν τῶν ἀδελφῶν Ἀβ.ιγκ.ντ.νοῦ καὶ ἀδελφ. Π.τ.ά;γ.ου. Χορο.διδάσκαλο; ὁ κ. Ἰ Δ.ξόπουλο;.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

Ἐξέτασις Ὀφθαλμιάτρου

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἀγ.Συμεὼν (παραπλεύ.ω: ἐκείας Σ. Μ ιουχ.ελὴ)

10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

Τ.ὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐ δσην Τετάρτην εἰς τὸ Γαλλικὸν θεραπευτήριον μετὰ μεσημβρίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 4833 **ΑΘΗΝΑΙ 22 Ἰανουαρίου**

Στρατιωτικαὶ κινήσεις ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ

Ὁ Ἰταλικὸ; τύπο; βεβαιοῖ ὅτι τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν Ἐπιτελεῖον διέταξε συγκεντρώσεις ὡρισμένων στρατιωτικῶν τμημάτων παρὰ τὴν Δαλματίαν.

Ἰταλία καὶ Γιουγκοσλαυΐα

Κατόπιν τῶν εἰδήσεων τούτων, Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνελθὸν ἐν Ἰταλίᾳ συνεσκέφθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Νίττι

Πιθανῶς ἡ εἰς Λονδῖνον ἀναχώρησις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας θ' ἀναβληθῇ,

Ἡ Ἰταλικὴ Βουλὴ

Ὁ κ. Νίττι προέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Καθ' ἃς ἐγερθέντος ζητήματος ἐμπιστοσύνης ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὲρ αὐτῆς ψήφους 214 κατὰ 95.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Βασσάλα ἐπερώτησεν ἂν ἡ εἴδησις καθ' ἣν Ἀλβανικὰ ἐδάφη διανέμονται μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας εἶνε ἀληθής.

Φαντασιοπληξία τοῦ Ἐκπτώτου

Εἰς συνέντευξιν μετ' ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ματὲν» ὁ Ἔκπτωτος ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ λαὸς θὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τοῦ σημερινοῦ ἀντισυνταγματικοῦ καθεστῶτος καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐτυφεκίσθησαν 3000 (!) Βασιλικοί.

Διάψευσις τῶν φαντασιοπληξιῶν

Ὁ ἐν Παρισίοις πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀ. Ρωμᾶνος διέψευσε τὰς συκοφαντικὰς φαντασιοπληξίας ταύτας τοῦ Ἐκπτώτου.

Ταξείδιον τοῦ κ. Κλεμανσῶ

Ὁ κ. Κλεμανσῶ θὰ ἐπιχειρίσῃ μακρὸν ταξείδιον ἀναψυχῆς μέχρι τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, περιμένεται δὲ ὅτι θὰ διέλθῃ καὶ ἐξ Ἑλλάδος.

Ἡ δίκη Σκουλούδης

Εἰς τὸ εἰδικὸν Δικοστήριον τὸ δικάζον τὴν Κυβέρνησιν Σκουλούδη ὡμίλησαν διὰ μακρῶν οἱ κ. κ. Καφαντάρης ἐκ τῶν κατηγόρων βουλευτῶν καὶ οἱ Ράλλης καὶ Αυκουρέζος, συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων.

Ἡ ὑπόθεσις Ρούσελ

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κ. Κούνδουρος ἐξακολουθεῖ τὴν ἀγόρευσιν του διὰ τὰ ἐπιστρατικὰ κατὰ τὴν δίκην τοῦ Ἐπιτελείου.

Δούζας

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αὔριον ὁ ἰατρὸς κ. Γρηγόρ.ος Ρ.ε.ίδη δὲν ἐ.ρτάζει.

Προκήρυξις δημοπρασίας

Ἐκτίθεται εἰς α') μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ συμπλήρωσις, ἐπισ.ευή, βελτίωσις καὶ ἀνακαινισις τῆ; ὁδοῦ Κλεωνῆ—Σ.γρίου ἀπὸ χιλιομ. 41—χιλιομ. 66—000 κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Λέσβου συνταχθέντα προϋ.ολογισμόν.

Τὸ ἐργ.ν π.ο.ιλογισθεὶς ἐπὶ δρ. 168,000 ἐξ ὧν ἀπόρροια δ.ν. 1165.50.

Ἡ μειοδ.σία ἐνεργηθήσεται ἐν Μυτιλήνῃ ἐν τῷ γραφ.ῷ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Λέσβου μυστικῇ κ.ὶ δ.ὰ σφραγισμένων π.ο.σφορῶν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς; ἐκ τοῦ κ. Νομάρχου Λέσβου κ.ὶ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ τὴν 16ην Φεβρουαρίου ἡ.έρ.ν Κυριακὴν κ.ὶ ὥρ.ν 10—12 μεσημβρία; τῆ. ἰδ.α; ἡμέρα;.

Πᾶ. ἐργολάβ.ς ἐνα ἢ δεκτὸς εἰς τὴν δημο.ρασ.ν δὲν ν.ο.ρσαγάγῃ τι ὑπὸ τοῦ νόμ.υ ἀπαιτούμενα πισοποιητικὰ ὥ, καὶ χρηματι.ὴν ἐγγύ.σιν δρ. 8,400, τὰ ὁε πρατικὰ τῆ; δημοπρασ.ας ὑ.οκείνται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ, ἐχοντο; τὸ δι.αίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ ταῦτα χωρὶς ἐ.τεύ.υν.ν ἀποκτῇ ὁ τελευταῖος μειοδότη; οὐδὲν δικα.ωμα.

Μυτιλήνῃ τῇ 21 Ἰανουαρίου 1920

Ὁ Γεν. Διοικητὴ; Λέσβ.υ

Ι. Χρυσοβελώνης

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆ; ὑπ' ἀριθ. 99 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπιτράπη εἰ; τὴν Χρυσὴν Ἕνωσ.ν καὶ πωλήσῃ μέ.ον οἰκεῖα κειμ.ν.ν ἐντὸ; τοῦ χωρίου Ἀγιάσου τοῦ Δήμου Ἀγιάσου υ εἰ; θέσιν Κ.ύτσουρα πρὸ; τὴν Κυσιαὴν σοῦ. Θ.μισοκλέου, Νικ.λέ.ν ἀν.ὶ δ.ὰ; 3000 πεχέων.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 95 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπιτράπη εἰς τὸν Γεώργιον Γιαννάκη Κουτσ.ῶ ν.ὰ πω ἤσῃ ἐ. ἐ.ιπ.ότ.τα κείμενον ἐν τῇ θέσει Δημ.ν.ὸ ἢ Σμινιὸν τῆ; περιφερεία; τοῦ χωρ.ου Σ.ωπέλεω τοῦ Δήμου Γέρα; πρὸ; τὸν Γεώ.γιον Κων. Κούκκαν ἀντὶ δρ.χ. 1000 πεχέων.

— Διὰ τῆ; ὑπ' ἀριθ. 103 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπιτράπη εἰς τὸν Δημήτριον Ψ.ρον νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Νικόλαον Σ.β.ιστοῦ Π.ανιτ.ὶ ἰου 1) ἐ. ἐλαιότ.ημα κείμενον εἰς θέσιν Ἀγγ.ο.ῆρ τῆ; περιφερείας τοῦ χωρίου Π.λιο.κήμου τοῦ Δήμου Γέρα; ἐκτάσεω; 2 περ.που σε.μμ.ών καὶ 2) ἕτερον ἐλαιότ.ημα κείμενον εἰ. τὴν αὐτὴν θέσιν, περιφερειαν καὶ δῆμον ἐκτάσεως 3 περ.που σ.ρμμ.ών ἐ.ε.ίχον 200 ἐλα.όδενδρα καὶ τινα ὁ.ωροφόρα δένδρα ἀντὶ δραχ. 11000.

Ὁ πληρεξούσιος Γ. Ρωμάνος

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γε.. Διοικη.ο Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἐλέ.ην συζ. Π.ιπᾶ Κωνσταντίνου Ἀθανασιάδου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Π.ιστοπεναΐ Γεω.. Π.ιπᾶν ἀντὶ δραχ. 1800 περ.που ἐ. ἐλαιότ.ημα κ.ίμενον εἰ; θέσιν Κακόβουνο τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Πηγῆς τοῦ Δήμου Μιτιλήνη.

— Διὰ τῆ ὑπ' ἀριθ. 102 ἐ. ἔ. ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβ.υ ἐπετράπη εἰ; τὸν Νικόλ α ν Δημητριου Αὐγουστίδου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Σωκράτην Δημ. Αὐγουστίδου ἀντὶ δραχ. 3000 περίπου 1) ἡ.ισυ ἐξ ἀδιανεμήτου ἑνὸς μαγαζείου κειμένου ἐν Περάματι τῆ. Γέρας 2) ἡ.ισυ ἐξ ἀδιανεμήτου ἑνὸς ἐλαιοκτήματο; κειμένου ἐν τῇ θέσει Ἐπάνω Β γ'α τῆ, περιφερείας τ.ου Δήμου Γέρας καὶ 3) ἡ.ισυ ἐξ ἀδιανεμήτου ἑτέρου ἐλαιοκτήματο; τῆ; αὐτῆς θέσεω; καὶ δήμου.

Ὁ πληρεξ. διοιηγόρο; Δ. Γιάκα;

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙ